

KISFALUDY SÁNDOR'

HUNGÁRI.

HARMADIK KÖTET.

REGÉK.

I. Rész.

PESTEN, 1833.

WIGAND OTTO' TULAJDONA.

F. H. D. ...
REGÉK.

IRTA

KISFALUDI KISFALUDY SÁNDOR.

ELSŐ RÉSZ.

DOBOZY MIHÁLY, ÉS HITVESSE.
KEMEND.

PESTEN, 1833.

WIGAND OTTO' TULAJDONA.

DOBOZY MIHÁLY,

ÉS

HITVESSE.

1.

Gyermek - királyt, 's olly Hadvezért,

Ki erején fellyül mer,

Ad az Isten haragjában

A' Nemzetnek, kit megver.

Így volt akkor, hogy Mohácsnál

Lajos Király elveszett,

És a' Magyar a' Töröknek

Másfél százig rabja lett.

Rettenetes emlékezet!

Te *Varnával* foghatsz kezet!

Csak hogy akkor még örök

Nem lett nálunk a' Török.

5.

De semmire sem mehettem;
 Ámbár Magda velem tart,
 'S vélem egy czélt arányozva
 Kötött, bontott, és zavart.
 Az Aszszonytól függ most minden;
 'S ez itt a' legnagyobb baj:
 Mert Ő eszes, bátor, gonosz, —
 Nem hiába Gara-faj.
 A' Leány jobb az Annyánál;
 De csak gyenge 's ingó nádszál,
 'S jobbra, balra úgy hajló,
 Mint Annyából fúv a' szó.

6.

Ollyanok a' gazdag nőszők,
 Mint a' gyújtó üvegek:
 Szemsúgárt, szívlángot fognak,
 Ámbár magok hidegek.
 A' gazdagban, legyen barom,
 Angyalt lát a' leányszem;
 A' szegényben siket, néma
 Minden erkölcs és érdem.
 Gyötör 's boszszont ez engemet;
 Áldom azért Isenemet
 Rideg nőtlenségemért,
 'S boldog békességemért!

KISFALUDY SÁNDOR'

REGÉK.

NEGYEDIK KÖTET.

REGÉK.

II. RÉSZ.

PESTEN, 1833.

WIGAND OTTO' TULAJDONA.

REGÉK.

IRTA

KISFALUDI KISFALUDY SÁNDOR.

MÁSODIK RÉSZ.

DÖBRÖNTE.

A' MEGBOSZSZÚLT HITSZEGŐ.

PESTEN, 1833.

WIGAND OTTO' TULAJDONA.

DÖBRÖNTE.

18.

Az ár nőttön növény, fél éjt
 A' törzsökön töltöttem;
 Akkor a' víz felemelt, 's vitt —
 'S én Tehozzád így jöttem.
 Szerencsém, hogy életfámnak
 Több ága volt, — úsztában
 Azért maradt egy arányban,
 A' víz' forgó árjában.»

19.

»Egy Idegen jó lóháton? —
 Tudd-meg, Erzse, ki légyen.
 (Így szól Himfy) Ha jó barát,
 Ennél tovább nem mégyen.«
 Elmegy Erzse. Himfy maga
 Maradván most Flórával,
 Az ezt tüzzel megragadván
 Áltöleli karjával!

20.

»Isten adott Téged' nekem,
 (Úgymond) kedves Teremtmény!
 Melly ölemből kiragadgyon,
 Nincs emberi dölf és kény.
 Kettős jusom személyedhez:
 A' haláltól mentélek; —
 De még több, hogy félholttan is
 Már szívembe vevélek.

21.

Isten adott Téged nékem
 Rideg nőtlenységemben;
 Légy te kedves feleségem,
 'S ély halálig ölemben.
 De csak úgy, ha szeretni tudsz:
 Erőltetni Tégedet,
 Nem szándékom; — Mentsen Isten!
 Kicsikarni szívedet.»

12.

Péter és Pál' napján korán
Ott termett 'a' Bakonyban,
Hol Iván öt öszveköté
Flórával az alkonyban. —
A' törzsökből, mellyre Flóra
Életét kiszállította,
Egy Keresztet faragtatott,
'S a' várdombra állította.

A' MEGBOSZSZÚLT
HITSZEGŐ.

I.

Mátyás Király, kivel a' Sors

A' csudálat' pontyáig

Űzte visszás játékait, —

Bölcsőjétől sírjáig,

A' különös eseteknek

Mindig nagy kedvellője

Volt élteben; sőt gyakorta

Maga is volt szerzője:

Hogy népe közt sokat jára,

A' híreknek hallására

Ejtett elmés szavai,

Sok történet' magvai.

2.

Egykor is, hogy Pokynál volt,
 'S annak szomszédságában
 Egy hitszegés' története
 Forgott a' hír' szájában,
 A' Királynak véleménnye,
 Mellyet nyilván kimondott,
 Lön ingere a' boszszúnak,
 Melly azt nyomban érte ott.
 A' szomorú történetet,
 'S azt, miképpen büntettetett,
 Ki, hitet és szót szege,
 Így beszéli a' rege:

3.

A' vidékben, hol a' nádas,
 Vad lúddal és réczével
 Népes *Marczal a' Rábába*
 Foly iszapos vizével,
 Két faluban, melly egymásnak
 Harangjait hallhatá,
 Két udvarban, melly egymásnak
 Házfedelét láthatá,
 Két szép Leány virágzott,
 Kik két nemben elágozott
 Unokáji valának
 A' hires *Dancs Józsnak.*